

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Велика је радост браћо и сестре, прослављати угоднике Божије, а пријатеље и заштитнике наше. Велика је радост бити данас овде сабрани на овоме молитвеноме скупу, да проласвимо једног од највећих наших владара у средњевековној Србији, краља Милутина, његовог брата краља Драгутина који је владао овим крајевима, и мајке њихове краљице Јелене. Овај храм подигнут пре две године, посвећен је управо Светом краљу Милутину, који је оставио дубоки траг у историји Српскога народа и у души свакога Православнога Србина. Јер он је био један од оних владара који се заветовао Богу, када је постао краљ и владар, да ће подићи онолико храмова колико година буде владао Србијом. Владвао је 42 године и подигао 42 Цркве велелепне. Као што је Грачаница, као што је Бањска, као што је Љевишка, као што је Хилендар, главна Црква у Хилендару је његова и манастир у Јерусалиму који је подигао, Архангела Михаила. Подизао је Цркве не само у земљи Србији, него и у осталим државама јер је толика била љубав његова, према Господу и спасу нашем Исусу Христу. Он је водио мудро своју државу, али је пре свега био бранич и бранилац праве вере Православне.

Када је Византијски цар Михаило Палеолог, приклонио колена своја пред Римом и склопио унију са Папом, онда се краљ Милутин показао као прави борац за чистоту праве вере, за одбрану Православља и он је заратио са царем Михаилом и победио га. Бог му је дао ту победу, зато што се борио за праву веру. И многе друге сукобе и ратове је водио да брани веру Православну, свој народ Хришћански, државу своју да брани, није ишао да осваја туђе земље, него је бранио своје. И зато када се упокојио, Господ га је

прославио тиме што га је уврстио у ред Светитеља својих, што су његове Свете мошти остале нетљене, које и данас почивају у Бугарском главном граду Софији у Цркви Светога краља, односно Свете Недеље.

Неки су од вас били скоро тамо на поклоњењу, то је у великом поштовању код братског Бугарског народа, нажалост изгледа више него у нашем народу. Али овде у овоме селу у Мачви равној, формирано је братство Краља Милутина, братство побожних људи, који се такође труде и боре за очување вере Православне, то је братство Краља Милутина, које данас заједно слави са овим манастиром, са оцем Симеоном и његовом братијом. Они су тиме показали доследност нашега народа, да поштује своје Светитеље, да их следи у ономе што је добро, свето и честито, и да они заслуже ону награду од Бога, коју је заслужио Свети Краљ Милутин.

Поред Светог Краља Милутина, данас се помиње Преподобни Теоктист, који је брат краља Милутина, краљ Драгутин, који је једно време владао овде Мачвом и њихова мајка Света Јелена краљица Српска. Сви су они од рода Немањића од те светородне лозе, која је оставила Српскоме народу светли пример, како управљању државом, тако и чувању вере Православне.

Нека би њиховим молитвама браћо и сестре Господ даровао и нама снаге и духовне и телесне, да у нашим данашњим приликама и неприликама, када је Српски народ и Православна вера поново угрожена са разних страна, да останемо на њиховом путу, на путу Светога Саве, који је он трасирао и завештао Српскоме народу, да останемо чувари праве вере да веру своју сачувамо, чисту и

неокрњењу, неискварену разним јересима, разним екуменизмима и папизмима, него да будемо оно што су били наши славни и Свети преци. И да ту веру предамо нашим млађим покољењима, нашој деци и омладини, да би се име Божије у нашем народу, и по Светим Храмовима који су красили земљу Српску, као небо што је украшено звездама, да се име Божије слави и прославља и да буде на спасење роду нашем.

Да би смо и ми тако Богу угодили када пођемо одавде, да се нађемо у Небеској Србији где се налазе сви наши Свети преци, који су знани, који су незнани, сви мученици који су пострадали за веру Православну, за крст часни и слободу златну, за слободу свога народа, да и ми будемо са њима у Царству Христовоме, и да тамо заједно са њима славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин!